

Engelli Çocuktan Annesine

– Saadet Akgül · 03 Aralık 2011

ENGELLİ ÇOCUKTAN ANNESİNE...

Bu gün yine durgunsun Anne,
Gülmeyi unutmuş yüzün mahzun.
Biliyorum güldüremedim seni.
Onurla yanında gezdiremedin beni
Gülmemiş yüzünde hüznün yine
Baktıkça içim erir.
Derdim, dedin oldu; elimden ne gelir

Dinmedi yaşın bunca yıl
Buruştı yüzün usul usul
Anam, anam, can anam
Dertleri üryan anam
Sil gözünün yaşını
Yavrun sana kurban anam..

Kader bağladı bizi, çözülmez bağlarla
Senin gözyaşın oldum, karanlık akşamlarda
Ateşler beni sardığında sen yandın
Sırtında taşıdın nöbet geçirdiğim zamanlarda
İlaç kokan tenimden hiç utanmadın
Sevdin beni, canından can kattın
Gülersem güldün, hastaysam yastaydın.

Ben istemedim böyle doğmayı anne
Başka çocuklardan farklı olmayı
Gözlerinden akan yaşta var olmayı
Uykusuz gecelerimde sana yar olmayı

Bazen dalıp gidersin ya!
Bilirim beni düşündüğünü

Hayalinde giydirip ,okula götürdüğünü
Hani demiştin, Kırkımız karışmış Ali Can'la
O,şimdi okula başlamış, ben hala yatakta...
Ayşe de okullu olmuş,
Kalem diye ağlamış dün gece.
Ona kalem almışsın,
Benim yerime okula salmışsın.

İstersin ki kalkayım!
Okul yoluna sapayım!
Oynayan çocuklarla koşayım.
Biliyorum yakar seni oturduğum sandalye.
Mahzun mahzun bakarsın yaşlar eşliğinde...

Gözbebeğimsin benim,
Titrersem için titrer
Ağlarsam akan yaş senindir
Gülersem yüzün güler
Sen benle, ben senle
Anamsın benim anam
Hayata benimle bakan
Sen olmasan ben olur muyum!

Üşürüm soğukta anne, bilmem ki üşüdüğümü
Yanarım sıcakta, terlerim, aç kalırım, solarım
Sen bensin, ben sen
Sen üzgün, ben mahzun
Kader, mahkum etti bizi birbirimize
Ben sana muhtaç, sen bana mecbur
Tut ellerimden, yavrun sensiz var olmaz
Tut ellerimde anne, Cennet bizsiz olmaz...olamaz....